

ling af affaldet, idet der er sket et væsentligt fald i de affaldsmængder, der er ført til forbrænding og deponering, i de år der har været afgift på affald. Affaldsafgiften er derfor et økonomisk styringsmiddel i overensstemmelse med de overordnede mål for affaldsområdet.

Affaldsafgiften sikrer således også at der sker en hensigtsmæssig bortskaffelse uanset hvor affaldet opstår.

Der ydes fuld kompensation for affaldsafgiften til kommuner som afleverer olie- og kemikaliefurennet strandsand på registreringspligtige anlæg, idet der ikke eksisterer genanvendelsesmuligheder for olie- og kemikaliefurennet sand.

Kommunerne er blevet delvist kompenseret for affaldsafgiften gennem bloktilskuddet, idet der er sket en forhøjelse af dette i 1990 og 1993.

Alle kommuner har særopgaver i forbindelse med bortskaffelse af det affald der opstår i kommunen, f.eks. skal kommuner bortskaffe affald, der er indsamlet ved motorveje eller langs kyster. Kommunerne skal derfor også fjerne affald, der er opstået et andet sted end i kommunen.

Det er ikke muligt at kompensere kommunerne specielt for affald, der er drevet i land på kyster, da det ikke er muligt at skelne mellem strandaffald og andet affald, som er opstået i kommunen.

Et andet aspekt er, at hvis man fritager kommunerne for at betale afgift af det affald, der fremkommer på strande, vil man modvirke det økonomiske incitament som affaldsafgiften giver til at bortskaffe affaldet på den miljømæssigt set bedste måde.

Svar (27/4 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Trafikministeriet har bragt sagen i erindring over for Justitsministeriet. Når Justitsministeriets udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 170

Til ministeren for udviklingsbistand (15/4 98) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvordan lande der anvender kolossale summer til udbygning og vedligeholdelse af våbenindustri, kvalificerer sig til dansk bistand?«

Begrundelse

Som en del andre lande med regionale stormagtsdrømme, bruger Indien enorme summer på militæret – ikke mindst i bestræbelserne på at opnå/bibeholde status som atommagt. Som »spilover«-effekt har Indien derfor en højt udviklet teknologisk industri og et dygtigt erhvervsliv. Ikke desto mindre bevilligede Danida (1996) 232 mio. dkr. i bistandshjælp. Dette virker absurd, når man ved, at Indien alene ved at kanalisere midler væk fra militæret, selv kan afhjælpe en stor del af landets problemer.

Svar (27/4 98)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Udviklingslandenes militærudgifter er et fast punkt på den danske udviklingspolitiske dagsorden. De fleste af de danske programsamarbejdslande har enten nedbragt eller fastholdt udgifterne til militær. Endvidere bruger flertallet af disse lande en mindre andel af deres BNP på militæret end det globale gennemsnit. Men det giver i første ombæring ikke mening at vurdere de enkelte landes militærudgifter ud fra en global målestok. Det er nødvendigt at tage hensyn til det enkelte lands konkrete situation såsom den regionale spænding og borgerkrigs-lignende tilstande. For eksempel kunne man

Spm. nr. S 165

Til trafikministeren (15/4 98) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren under henvisning til ministerens foreløbige besvarelse af spørgsmål nr. S 1197 i 1. samling 1997-98 fremsende ministerens endelige besvarelse af spørgsmålet?«